

جنبش سوسیالیستی

جنبش کارگری سوسیالیستی در به وجود آوردن بخش‌های مهمی از طبقه ی حاکمه نقش داشته است. تفاوت این پدیده فی ما بین ایتالیا و سایر کشورها به طور واقعی در این امر نهفته است که: در کشورهای دیگر جنبش کارگری سوسیالیستی شخصیت‌های منفرد سیاسی، و در ایتالیا برعکس مجموعه‌ای از گروه‌های روشن فکری به وجود آورده که به طور گروهی به طبقه ی دیگر پیوسته‌اند. به نظر من علت آن را باید در کمبود وابستگی طبقات بالا به مردم جستجو نمود. در مبارزه ی نسل‌ها، جوانان به مردم نزدیک گشته ولی در بحران‌های قطعی این جوانان به سوی طبقات خویش باز می‌گردند (امری که در مورد سندیکالیست‌ها- ناسیونالیست‌ها و فاشیست‌ها رخ داد).^۱

در واقع صحبت از همان پدیده‌ی ترانسفورمیزم [دگرگونی - ر. ه.]. است منتهی در شرایط متفاوت. ترانسفورمیزم در قالب «کلاسیک» همان پدیده‌ای بود که به خاطر آن احزاب دوران رستاخیز^۲ متحد شدند. این ترانسفورمیزم به نحو بارزی تضاد بین تمدن، ایدئولوژی و غیره و نیروی طبقاتی را نشان می‌دهد. بورژوازی قادر به تربیت جوانان خود نمی‌گردد (مبارزه ی نسل‌ها): جوانان از نظر فرهنگی به طرف کارگران جلب می‌شوند حتی تا بدان جا که رهبر گشته و یا سعی در رهبر شدن می‌نمایند («ضمیر ناخودآگاه» اشتیاق به تحقق بخشیدن هژمونی طبقه خودشان بر مردم)، اما در بحران‌های تاریخی به سوی طویله‌ی خویش باز می‌گردند.

این پدیده «گروه‌ها» مسلماً فقط مختص ایتالیا نیست: در کشورهایی که وضعیت مشابه داشته‌اند پدیده‌هایی همانند صورت گرفته است: سوسیالیزم ملی کشورهای «اسلاو» (یا سوسیال رولوسیونرها یا نارودنیک‌ها و غیره).

آنتونیو گرامشی

منبع: «برگزیده‌ای از آثار آنتونیو گرامشی»، انتشارات بابک، ایتالیا، تیر ۱۳۵۶، صص. ۵-۱۲۴. متن ایتالیایی در مجموعه «روشن فکران و سازمان دهی فرهنگ» (Gli intellettuali e l'organizzazione della cultura)، جلد ۳ آثار گرامشی، صص. ۴۳-۴۲، منتشر شد.

ترجمه: انتشارات بابک. یادداشت‌ها از انتشارات بابک

بازنویسی: روبرت هاگوپیان، فروردین ۱۳۸۳

آدرس اینترنتی کتاب خانه: <http://www.nashr.eu>

آدرس پستی: BM IWSN, London WC1N ۳XX, UK

ایمیل: yasharzarri@yahoo.com

مسئول نشر کارگری سوسیالیستی: یاشار آذری

^۱ - اشاره به عده‌ای از کادرهای حزب سوسیالیست ایتالیا است که با شروع جنگ بین المللی اول در کنار ناسیونالیست‌های افراطی و طرف داران جنگ قرار گرفتند و همین عده نقش عظیمی را بعداً در پیدایش فاشیزم در ایتالیا ایفاء نمودند. نمونه‌ی بارز آن بنیتو موسولینی است که مدت‌ها سردبیر روزنامه ی آوانتی ارگان حزب سوسیالیست ایتالیا بود.

^۲ - نهضت رستاخیز ایتالیا Il Risorgimento که در آن در واقع بورژوازی صنعتی ایتالیا نضج گرفت سنت لیبرالیستی قوام یافت که تأثیر عمده‌ای در نیروهای جمهوری خواه طرف دار حوزه ماتسینی و گروه‌های رادیکال-بورژوا و ضد کلیسا و حتی رادیکال-سوسیالیست باقی گذاشت.